antalet uppburna traktamentsersättningar motsvara det verkliga antal dagar, som P på grund av arbetet varit borta från hemorten. Vid sådant förhållande synes ett schablonmässigt avdrag inte kunna godtagas. Då det emellertid är möjligt att det skönsmässigt medgivna avdraget blivit något för lågt tillstyrktes avdrag med ytterligare 1.500 kr.

I sitt utslag anförde KR bl. a. Enär ej annat ifrågasatts får det antagas att traktamentsersättningarna utgått enligt gällande kollektivavtal. På grund härav och då ersättningarna understigit av RN fastställda normalbelopp får P, oavsett att han i stället för att övernatta dagligen färdats mellan hemmet och arbetsplatserna i Landskrona och Malmö, anses berättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader med yrkat belopp 6.912 kr. Vid sådant förhållande är P emellertid icke berättigad till avdrag för kostnader för dagliga resor till nämnda arbetsplatser. Ej heller kan P anses berättigad till avdrag för kostnader för resor till sin hemort vid vecko-sluten, eftersom dessa kostnader icke torde ha överstigit de traktamentsersättningar P synes ha uppburit även under sina besök i hemorten. Däremot må P anses berättigad till avdrag för kostnader för resor till Lund med ett såsom skäligt ansett belopp av 600 kr. (KR:s utslag den 8/3 1968.)

Skattefråga

En fastighet (flerfamiljs) äges gemensamt av 5 personer vilka var och en insatt lika belopp 25.000 kr. Tidigare har varje delägare tillförts ränta å insatt kapital. Detta har medfört att nettointäkten av fastigheten nedgått så att s. k. procentavdrag vid kommunal taxering ej helt kunnat utnyttjas. Frågan är nu om skatterättsliga hinder finnes mot ett förfarande där delägarna ej gottgöres ränta utan istället automatiskt får ett ökat fastighetsnetto (1/5-del vardera) sig påfört som skattepliktig intäkt. Vad som i detta fall vinnes är utnyttjandet av ovannämnda procentavdrag. Samtliga delägare bosatta i samma kommun där fastigheten är belägen.

Svar: Enligt KL:s regler skall varje delägare beskattas för sin andel av nettointäkten. Vid beräkningen av denna nettointäkt får räntan på delägares eget kapital inte dras av. Sådan ränta skall därför inte heller beskattas som inkomst av kapital hos delägarna. Såvitt framgår av frågan är således den tilltänkta metoden den rätta.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-10-31 13:37:39